

ликата между тежестта на камъка и тежестта на тѣлото на порастналия осинокъ. Послѣдний, като не може да плати недоплатимий искъ на осиновителя, принуждава се да оттегли иска си и, така, съ праздни рѣцѣ, отива да си търси късметя. Този обичай види се да е турски.

Въ случай, обаче, че осиновителътъ не се е усигорилъ по изложеный начинъ, ако стане нужда да развали осиновлението и да исплди осиновений, първий е длъженъ да даде на послѣдний отъ имуществото си толкова, колкото би му се паднало като на сѣщи синъ. Това става ако до тогава осиновителътъ не е оженилъ осиновений или не е омжилъ „пощерчената мома;“ ако ли е станало послѣдното, то тогава осиновителътъ не се задължава да плати на осиновений друго, освѣнъ колкото той самоволно благоволи да му даде.

Какви други обряди ставатъ при осиновлението не знамъ. Осиновений взема прѣзимето на осиновителя.

Длъжноститѣ и правдинитѣ между осиновителитѣ и осиновенитѣ сѣ сѣщитѣ онѣзи, които сѣ и между естественнитѣ родители и чадата имъ.

Зетъ на приводъ у насъ се казва: „домазетъ.“ Той не е нищо друго, освѣнъ зетъ за щерка, доведенъ у тестовий си домъ, вмѣсто синъ; но той не наследва всичкий имотъ тестовъ си, ако послѣдний има и синъ и ако тестътъ не го е направилъ прѣдварително и официално цѣлъ наследникъ на всичкото си имущество, или на каквато и да е часть отъ него. Домазети, обаче, много рѣдко ставатъ, когато би имало синове у теста. При всичко това, случва се по нѣкога щото, ако домазетътъ не може да живува съ теста си, поради своеоправията на единий или на другий или и на двамата, домазетството се разваля и домазетътъ се оттегля отъ теста си, та си живѣе въ отдѣлна своя къща.

Правдинитѣ и длъжноститѣ на домазетитѣ къмъ тестоветѣ и тецитѣ имъ сѣ и трѣбва да бѣдѣтъ каквито сѣ и на синоветѣ къмъ родителитѣ имъ. При всичко това има пословица, която показва недѣйствителността на това уподобление. Ето я: „Зето'а окрѣпа, върбо'а огрѣа,“ т. е. зетътъ толкова крѣпи теста си и теща си, колкото може да огрѣе и стопли истиналия чловѣкъ върбовото дърво горяще; и послѣднитѣ могатъ да се надѣждѣтъ на първий за подкрѣпление въ старитѣ си години толкова, колкото замръзналъ чловѣкъ